

z Čech: Dr. Alois Stompfe a Dr. Eugen Polan,
z Moravy a Slezska: Dr. Jan Čapek a Dr. Hynek Bulín.
ze Slovenska: Dr. Ján Vánovič a Dr. Emil Stodola.

Náhradníky zvoleni:

z Čech: Dr. Josef Schlecht,
z Moravy a Slezska: Dr. Rudolf Žák,
ze Slovenska: Dr. Cyril Bařinka.

Na to přikročil předseda za čteného počtu účastníků ke skončení sjezdu řka, že očekává nás velký úkol a že dnešní doba nám ukládá, nečekati na příští sjezd čs. advokátů, nýbrž že povinnost velí, abychom stále pracovali v otázkách stavovských. Vzdal pak díky brněnským kolegům, kteří pomáhali při organizaci sjezdu v Brně a poděkoval všem kolegům, kteří se ujali referátů a provedli je způsobem, jenž dělá čest advokátům československým.

JUDr. Ladislav Valenta.

Poznámky ke druhému sjezdu československých právníků.

Mezi účastníky druhého sjezdu právnického byly dvě skupiny. Jedna, která pamatovala prvý sjezd v r. 1904, druhá, mladší, jež o něm jen četla nebo slyšela. Byly také podle toho různé dojmy a city, které v účastnících svých druhý sjezd vyvolával. U první skupiny oživeny přirozeně druhým sjezdem vzpomínky na sjezd prvý, činěna — třeba jen v duchu — srovnání s ním po stránce osobní i věcné, kdežto mladším účastníkům vtiskovány dojmy ze sjezdu přímo, abychom tak řekli, na desku čistou.

Budiž s radostí konstatováno, že srovnání po stránce věcné nevyvolávalo v pamětnících prvního sjezdu vzpomínky a dojmy nepříznivé. Po této stránce snese druhý sjezd zcela dobře srovnání se sjezdem prvním. Ale obrátíme-li svou pozornost k osobám, vidíme účinky dlouhé doby, která uplynula mezi oběma sjezdy, na všech stranách. Je to tak samozřejmé, přirozené — ale nebudí v těch, jichž se týče, city radostné. A i tento nemilý dojem je opět tak přirozený, čistě lidský.

Snad všem účastníkům prvního sjezdu mimoděk vytanula na mysl důstojná postava předsedy prvního sjezdu, Antonína Randy, slavné paměti. Proto také při vzpomínce, kterou Randy věnoval prof. Hermann-Otavský ve svém proslovu, ozval se tak bouřlivý potlesk. To byl projev vděčnosti dnešní, většinou již starší generace právnické generaci ještě starší, již byl vůdcem právě Antonín Randa; k potlesku starších přidružil se potlesk mladých, kteří Randu osobně nepoznali, ale velikou jeho činnost znají a oceňují. A byly tu ožívovány vzpomínky i na jiné osobnosti, které měly o prvý sjezd veliké zásluhy, z nichž tak

mnohý již odešel na věčnost a jiný pro vysoké stáří neb pro jiné překážky druhého sjezdu se osobně účastniti nemohl. Radostně byly přijaty telegrafické projevy dvou z těchto zasloužilých mužů, Dra. J. Javůrka, em. advokáta, a R. Vyšíma, býv. vicepresidenta vrch. zem. soudu a předsedy »Právnícké jednoty v Praze«.

A vzpomínky dotkly se i váženého předsedy druhého sjezdu, p. Dra. Vážného. Pamětníci prvního sjezdu, a zejména účastníci prací druhé sekce jeho, již zůstal Dr. Vážný věren i na sjezdu druhém, také vzpomínali na mladého tehdy »soudního adjunkta«, jenž svou bystrostí a výmluvností již tehdy poutal na sebe pozornost. Slovnutný pan předseda druhého sjezdu nám jistě nezazlí, když jsme musili konstatovati, že mládí mu uplynulo — bohužel i nám všem ostatním, kdož se prvního sjezdu účastnili —; za to velmi rádi přiznáváme, že ostatní již tehdy pozorované vlastnosti mu nejen zůstaly, ale ještě se vystupňovaly a že svou fysickou zdatností, s níž zdolal veškerý práce a povinnosti se sjezdem proň spojené, překonal velmi mnohé mladíky. —

Srovnávajíc jinak druhý sjezd s prvním, měli jsme dojem — snad mylný — že tentokráte bylo méně účastníků z kruhů soudcovských, zejména z Čech. Za to radostně působila účast právníků slovenských, kteří se horlivě účastnili debat sjezdových; velmi důležitou byla jejich účast zejména v sekci druhé.

V jednom bodě se rovnal druhý sjezd prvnímu, totiž v tom, že současně s ním byl konán také sjezd československých advokátů. A právě to není věci na prospěch. Neboť tím je připraven sjezd právníků z velké části o účast velmi důležité složky, totiž členů advokacie, kteří, chtějíce se účastniti svého sjezdu, nemohou se vůbec aneb nikoli plně věnovati pracím sjezdu právníckého. A to je velká škoda. Jeden velký rozdíl mezi oběma sjezdy ovšem zahřívá a naplňuje nade vše ostatní radostí; tenkrát šlo sice o právníky české, ale o právo rakouské, dnes byli to českoslovenští právníci ve svém samostatném státě, kteří se sešli, aby rokovali o zlepšení práva vlastního státu, práva československého. Vědomí toto naplňuje radostí, ale také zavazuje.

Živnostenský zákon pre územie Slovenska a Podkarpatskej Rusi. Kniha táto bola schválená ako príručka pre úradu ministerstvom obchodu, unifikáci a pre správu Slovenska a obsahuje mimo textu zákona u jednotlivých jeho ustanovení: všetky prevádzacie nariadenia, všetky prevádzacie výnosy inde nevytlačené, všetky súvislé a doplňovacie zákony (zákon o 8hodinovej dobe pracovnej, o práci